

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

kovo

13 d.

Antradienis

Nr. 29 (3919)

KJIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą rezultatai

1979 m. kovo 6 d. Centrinė rinkiminė komisija išnagrinėjo gautus duomenis apie rinkimų į dešimtojo šaukimo TSRS Aukščiausiąją Tarybą rezultatus ir nuostatė, kad rinkimai visose 1500 rinkiminių apygardų vyko visiškai sutinkamai su TSRS Konstitucijos reikalavimais ir rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą įstatymu.

Rinkiminė kampanija rinkimams į aukščiausiąją šalies valstybinės valdžios organą visur vyko, esant dideliame politiniame ir darbo pakilimui, kovojant, kad būtų įvykdyti partijos XXV suvažiavimo, TSKP CK plenumo numatytieji uždaviniai. Jį ryškiai pademonstravo glaudu tarybinių žmonių susitelkimą apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją ir jos lenininį Centro Komitetą.

Jvykę rinkimai buvo pirmieji po naujos TSRS Konstitucijos priėmimo. Liaudies labai plačiai dalyvavo jiems ruošiantis ir juos organizuojant.

I rinkimų sąrašus rinkimams buvo įtraukta 174.944.173 žmonės. Balsavime dalyvavo 174.920.221 rinkėjas, arba 99,99 procento.

Rinkimams į Sąjungos Tarybą TSRS teritorijoje buvo sudaryta 750 rinkiminių apygardų. Rinkimai įvyko visose rinkiminėse apygardose.

Už kandidatų į Sąjungos Tarybos deputatus balsavo 174.734.459 rinkėjai, tai yra 99,89 procento. Prieš kandidatų balsavo 185.422 rinkėjai. Remiantis rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą įstatymo 54 straipsniu, negaliojančiais pripažinti 32 rinkiminiai biuleteniai.

Visose rinkiminėse apygardose į Sąjungos Tarybą balotiravę kandidatai gavo absoliučią daugumą balsų ir išrinkti deputatais.

Iš viso į Sąjungos Tarybą išrinkta 750 deputatų.

Rinkimams į Tautybių Tarybą visų sąjunginių ir autonominių respublikų, autonominių sričių ir autonominių apygardų teritorijoje sutinkamai su rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą įsta-

lymu buvo sudaryta 750 rinkiminių apygardų, iš jų: po 32 apygardas kiekvienoje sąjunginėje respublikoje, po 11 apygardų kiekvienoje autonominėje respublikoje, po 5 apygardas kiekvienoje autonominėje srityje ir po vieną rinkiminę apygardą kiekvienoje autonominėje apygardoje.

Visose rinkiminėse apygardose rinkimams į Tautybių Tarybą balotiravę kandidatai gavo absoliučią balsų daugumą ir išrinkti deputatais. Iš viso į Tautybių Tarybą išrinkta 750 deputatų, iš jų: nuo sąjunginių respublikų 480 deputatų, nuo autonominių respublikų 220 deputatų, nuo autonominių sričių 40 deputatų ir nuo autonominių apygardų 10 deputatų.

Centrinė rinkiminė komisija, remdamasi rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą įstatymo 58 straipsniu, įregistruavo išrinktus deputatus į dešimtojo šaukimo TSRS Aukščiausiąją Tarybą visose 1500 rinkiminių apygardų.

Deputatų tarpe 522 darbininkai, arba 34,8 procento, 244 kolūkiečiai, arba 16,3 procento, o iš viso darbininkų ir kolūkiečių 766, arba 51,1 procento. Deputatų tarpe TSKP narių ir kandidatų į narius 1075, arba 71,7 procento, nepartinių 425, arba 28,3 procento, moterų 487, arba 32,5 procento. Deputatų, kurių amžius iki 30 metų 317, arba 21,1 procento, VLKJS narių 207, arba 13,8 procento.

Rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą rezultatai, tai, kad į šalies aukščiausiąją valstybinės valdžios organą vieningai išrinkti nepažeidžiamo komunistų ir nepartinių bloko kandidatai, vėl ryškiai pademonstravo monolitinę partijos ir liaudies vienybę, visišką darbo žmonių pritarimą TSKP ir Tarybų valstybės vidaus ir užsienio politikai. Rinkimai įtikinamai parodė didį pirmosios pasaulio išsivysčiusio socializmo visuomenės demokratizmą, tvirtą darbo žmonių pasiryžimą atkakliai siekti naujų laimėjimų visuose komunizmo kūrimo baruose.

(TASS-ELTA)

Lietuvos KP Centro Komitete ir LTSR Ministrų Taryboje

Daugiau sukaupti ir išvežti organinių trąšų

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba pritarė Šakių rajono Lietuvos KP 60-mečio kolūkio žemdirbių kreipimui į respublikos kolūkiečius, tarybinių ūkių darbininkus, gyvulininkystės darbuotojus ir mechanizatorius įsijungti į socialistinį lenktyniavimą dėl didesnio kiekio organinių trąšų sukauptimo, racionalaus ir efektyvaus jų panaudojimo kėtvirtaisiais dešimtojo penkmečio metais.

Zemės ūkio ministerija, Lietuvos Komunistų partijos

rajonų komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir jų žemės ūkio valdybos, ūkių partinės, profsąjungos, komjaunimo organizacijos, vadovai ir specialistai įpareigoti organizuoti platų ūkių gamybinių padalinių, fermų gyvulininkystės darbuotojų ir mechanizatorių socialistinį lenktyniavimą dėl didesnio kiekio organinių trąšų sukauptimo, jų išvežimo laiku į laukus, tinkamo jų laikymo ir panaudojimo šių metų gausiam derliui gauti; pavesa patikslinti ūkiams, o ūkiuose — gamybiniams

padalinams ir fermoms nustatytas organinių trąšų sukauptimo ir jų išvežimo į laukus atskirais metų laikotarpiais uždutis, organizuoti ir kontroliuoti, kad kovo — balandžio mėnesiais ūkiuose maksimaliai būtų panaudotos visos galimybės sukaupti ir išvežti į laukus kuo daugiau organinių trąšų. Būtinai plačiai taikyti pirmąjį šioje srityje ūkių patyrimą, moraliai ir materialiai skatinti labiausiai pasisėmėjusius kaupiant ir vežant į laukus organines trąšas kolūkiečius, tarybinių

ūkių darbininkus, gyvulininkystės darbuotojus ir mechanizatorius.

Zemės ūkio ministerijai pavesa parengti rekomendacijas dėl racionalaus ir efektyvaus organinių trąšų panaudojimo šių metų sąlygomis. Valstybinis televizijos ir radijo komitetas, respublikinių ir rajoninių laikraščių redakcijos turi plačiai nuvesti pirmąjį ūkių, padalinių, mechanizatorių grandžių darbą bei patyrimą kaupiant, išvežant ir panaudojant organines trąšas.

Šakių rajono Lietuvos KP 60-mečio kolūkio žemdirbių KREIPIMASIS

Į RESPUBLIKOS KOLOKIEČIUS, TARYBINIŲ ŪKIŲ
DARBININKUS, GYVULININKYSTĖS DARBUOTOJUS
IR MECHANIZATORIUS

Igyvendindami TSKP XXV ir Lietuvos KP XVII suvažiavimų nutarimus, diegdami į gamybą mokslo pasiekimus bei pirmųjų patyrimą, plačiai išvystę socialistinį lenktyniavimą, mūsų kolūkio žemdirbiai dešimtojo penkmečio metais nuosekliai intensyvino augalininkystės produktų gamybą. Per pastaruosius trejus metus vidutiniškai iš hektaro žemės ūkio naudmenų gavome po 39,7 cent sutartinės augalininkystės produkcijos. Net nepalankiais gamtinėmis sąlygomis 1978 metais iš hektaro prikūlėme po 44,1 cent grūdų, prikūlėme po 507 cent pašarinių šakniavaisių, išaugino po 549 cent kukurūzų žaliąsias mases, o sutartinės augalininkystės produkcijos iš hektaro naudmenų pagaminome 40,2 cent.

Intensyvinę augalininkystę kolūkyje daug padeda gerai organizuojamas ir atliekamas dirvų tręšimas organinėmis ir mineralinėmis trąšomis. Ūkyje laukai tręšiami pagal planą, kuris sudaromas remiantis agrocheminėmis dirvožemio tyrimų kartogramais.

Ypač didelį dėmesį skiriame, kad kolūkyje būtų kuo daugiau sukaupta organinių trąšų ir kad jos būtų efektyviai panaudotos laukams tręšti. 1976 metais kiekvienam ariamos žemės hektarui jų teko 14,5 tonos, 1977 metais — 16,1 tonos, o praėjusiais metais sukūpėme ir išvežėme į laukus 32,9 tūkstančio tonų mėšlo. Kiekvienam ariamos žemės hektarui pernai išvežėme vidutiniškai 19,9 tonos, o įterpėme 16,4 tonos mėšlo. Iš rudens patręšėme 130 hektarų, arba 72 procentus šių metų kaupiamosios kultūros auginti skirtų dirvų.

Atsiliepdami į TSKP Centro Komiteto 1978 metų liepos ir lapkričio plenumų nutarimus intensyvinę ir plėsti žemės ūkį, esame pasiryžę toliau didinti bendrąją žemės ūkio produktų gamybą, gausinti derlių. Gera su-

prasdami organinių trąšų reikšmę didinant dirvų derlingumą, stengsimės jų kuo daugiau sukaupti, jas tinkamai laikyti ir panaudoti. Dėsimė visas pastangas, kad kiekvienam hektarui ariamos žemės kolūkio fermose šiemet būtų sukaupta ir išvežta į laukus ne mažiau kaip 20 tonų mėšlo. Sieksime, kad visos kaupiamosios skirtos dirvos mėšlu būtų patręštos iš rudens.

Ziemą ūkyje dirbo specialiai sudaryta mėšlo vežimo grandis. Per sausio—vasario mėnesius mechanizatoriai išvežė į laukus 6070 tonų mėšlo. Kiekviena gyvulininkystės ferma ir laukininkystės brigada turi konkrečias organinių trąšų sukauptimo ir išvežimo į laukus uždutis. Ziemą ir pavasarį išvežta į laukus mėšlą visų pirma panaudosime kukurūzams, vienmetėms žolėms, taip pat žiemkenčiams tręšti.

Laikydami organines trąšas vienu iš svarbiausių laukų derlingumo didinimo rezervų, raginame kėtvirtaisiais dešimtojo penkmečio metais visų respublikos ūkių kolūkiečius, tarybinių ūkių darbininkus, gyvulininkystės fermų darbuotojus ir mechanizatorius išvystyti platų socialistinį lenktyniavimą dėl didesnio kiekio organinių trąšų sukauptimo, jų išvežimo laiku į laukus, tinkamo laikymo prie fermų bei laukuose ir racionalaus panaudojimo.

Daugiau sukaupti organinių trąšų ir gausiau jomis patręšti dirvas, galėsime išauginti didesnę visų žemės ūkio kultūrų derlių, įvykdyti šių metų augalininkystės produktų gamybos ir pardavimo valstybei planus ir uždutis bei socialistinius įsipareigojimus.

KREIPIMASIS APSVARSTYTAS IR PRIIMTAS
KOLOKIEČIŲ SUSIRINKIME 1979 M. KOVO 5 D.

Mokslinė-gamybinė konferencija

Aptarti aktualūs pavasario darbų organizavimo uždaviniai

Rajono žemdirbiai, įgyvendindami TSKP XXV suvažiavimo išskeltus uždavinius toliau didinti žemės ūkio produktų gamybą, kad būtų pilnai patenkinti šalies darbo žmonių poreikiai maisto produktams, o pramonė aprūpinta šios rūšies žaliavomis, — padėjo ištis ne mažai pastangų keldami mūsų laukų derlingumą. Antai trijų šio penkmečio metų vidutinis grūdinių kultūrų derlius jau siekia 27 cent iš ha ir yra 4 cent aukštesnis už vidutinį devintojo penkmečio derlių. Neblogai sek-

si bulvių, cukrinių runkelių, linų auginimojams. Vykdam TSKP CK liepos ir lapkričio (1978 m.) plenumų nutarimus, penkmečio kėtvirtiesiems rajono laukų šeimininkai priėmė dar didesnius socialistinius įsipareigojimus: iš kiekvieno atskirų kultūrų hektaro planuojama gauti po 29 cent grūdų, po 175 cent bulvių, po 4,2 cent linų pluošto, po 200 cent cukrinių runkelių. Taip pat numatyta iš esmės pagerinti visų pašarinių kultūrų ir žolių derlingumą.

Siemetiniai anykščiųnuo ist-

pareigojimais gana žymiai viršija praėjusių metų pasiekimus. Turint omeny, kad juos teks įgyvendinti po mūsų žemės ūkiui itin nedėkingo rudens, sutrukdžiusio pilnai ir gera kokybe atlikti visą eilę pagrindinių žemės darbų, žemdirbiams teks pasitelkti neeilinį sumanumą ir ryžlą, tokią darbų įkūti ir mokslo rekomendacijas, kad visi pavasariniai lauko darbai būtų atlikti kaip niekad organizuotai, sparčiai ir aukšta kokybe.

Tiems aktualiems šiandien-

nos klausimams aptarti So-dininkystės tarybinio ūkio kultūros namų saleje buvo sušaukta mokslinė-gamybinė konferencija, į kurią buvo pakviesti visų rajono ūkių vadovai, vyr. agronomai, vyr. inžinieriai-mechanikai, padalinių vadovai bei laukininkystės brigadininkai. I konferenciją taip pat atvyko bursų žinomų respublikos mokslininkų, jos darbe dalyvavo Lietuvos KP Anykščių RK pirmasis sekretorius J. Peseckas.

Konferencija įžanginiu žodžiu pradėjo ir išsamų pranešimą apie pagrindinius rajono žemdirbių uždavinius pavasarinio darbo eigoje pa-

darė rajono žemės ūkio valdybos viršininkas A. Daciulis.

Ivertindamas pagrindinius praėjusių metų rudens darbus, jų kokybę, analizuodamas dėl nepalankių meteorologinių sąlygų iš rudens palikusias spragas, kalbėtojas susirinkusiųjų dėmesį atkreipė į tai, kad daug kur buvo nebespėta dirvas patręšti kaupiamosios kultūros, kultūrinės pievos, ganyklas ir pan. Todėl pavar-sarį, — akcentavo kalbėtojas, — organinių ir mineralinių trąšų panaudojimas iš ūkių vadovų ir specialistų pareikalaus kaip reikalingo sumanumo ir vykdomų darbų operatyvumo.

Praeitais metais neįvykdžius žiemkenčių sėjos plano, teko žymiai padidinti vasarinių grūdinių kultūrų sėjos suplyno fondus. Tik neramina, jog vasariojaus sėkla yra blogesnės kokybės, negu kitais metais. Nelengva padėti susidare ir su ankštinių kultūrų sėkla, kurios turima 70 proc. reikiamo kiekio. Taigi pirmiausia teks sėti kondicinę mišinį

sėklą, o kurie ūkiai jos stokos, tikslinga būtų naudoti ir žemesnio daigumo sėklą. Ne ką geriau rajono ūkiai apsirūpinę ir daugiamečių žolių sėkla, todėl pavasari teks labai apgalvotai sudaryti daugiamečių žolių mišinius ir įsėjimo normas, kad būtų imanoma pilnai apsėti įsėjimų plotus ir atitaisyti žuvusių žaliųjų vietos.

Toliau pranešėjas plačiai kalbėjo apie pagrindines pasėlių piktžolėtumo priežastis. Viena iš priežasčių yra ta, kad, vykstant įvairių darbams, daug kur ražienų skutimas neatlitinka visu agrotechninių reikalavimų, kad dalis dirvų nuskutama pavėluotai. Šalia kitu kovos su lauko kultūrų ligomis priemonių bene pati efektyviausia — tinkamas ir savalaikis sėklinės medžiagos heicavimas. Deja, ir čia dar pasitaiko neleistino aplaidumo.

nukeltai 4 pusl.

DIDINANT KIAULIŲ ŪKIO EFEKTYVUMĄ

TSKP CK 1978 m. liepos plenumo nutarimuose buvo išskeltas uždavinys — kiekvienam ariamos žemės hektarui pagaminti ūkiuose po centnerį kiaulienos.

Viena iš svarbesnių grandžių kiaulininkystėje — tai paršavedžių šėrimas. Menkai šeriantis paršavedės, kaip taisyklė, veda negausias vadas, žindymo laikotarpis labai suliesėja ir ilgai nesusikergia, o sukergtos vėl veda silpnusius paršelius. Ypač sudėtinga auginti paršelius šią žiemą, kai temperatūra tvartuose buvo žemesnė, negu ankstesniais metais. Ne visose fermose pakanka šilumos, o trūkstant pakratų — tvartuose buvo slapia ir drėgna. Todėl būtina siekti, kad kiekviena paršavedė su paršeliais ir sukergtos paršavedės turėtų įruošas guoliavietes — medinius gultus, nes tas dalinai apsaugotų gyvulius nuo drėgmės ir šalčio.

Atcityje reikėtų kiekvienai paršavei paruošti po 1 toną koncentruotų pašarų — neliečiamą fondą, nes paršavedės labai jautrios pašarų pasikeitimui. Kad aprūpintume paršelius vitaminais, reikia kiaulių organizme sukaupti jų atsargas. Todėl kiekvienos paršavedės racione žolės miltai yra būtini. Nemažai karotino išskleidžia visiems prieinamame pašare — spyglių pasloje. Šią žiemą pastoviai toliau pasta gaminama K. Staro, Svėdasų, Kurklių kolūkiuose. Tuo tarpu, kur pašaruose trūksta vitaminų,

šeriant paršavedes gausiai, bet vien koncentruotais pašarais, gerų paršelių gauti neįmanoma.

Perdaug nupenėti paršavedės irgi netikslinga. Perdaug nutukusios ar perdaug liesos kiaulės dažnai atsiveda mažiau ir blogesnių paršelių. Reikia pažymėti, kad gerai prižiūrimos ir stropiai šeriamos paršavedės „Gintaro“ kolūkyje. Šio kolūkio fermose svaru ir šita. Neveltui paršelių lizdai čia gausūs.

Kiaulių atsparumas įvairiems susirgimams priklauso ne tik nuo šėrimo, bet ir nuo sudaryto mikroklimato, kuris turi nemažą įtaką tiek gyvulių produktyvumui, tiek jų augimo spartai ir visumui. Todėl ir nenuostabu, kad puikiai paruošus žiemai kiaulių patalpas „Anykščių šilėlio“, „Lenino kelių“ kolūkiuose, šią žiemą gaunami geri kiaulių priesvoriai, mažai jų kritimų.

Esant žemai temperatūrai fermose, kiaules išskiria daugiau šilumos ir tam jos sunaudoja didelį kiekį iš pašarų gaunamos energijos, žymiai mažiau priaugdamos. Bandytais nustatyta, jog tvarte, kuriame temperatūra tiesiškai 3 laipsnius, penimos kiaules per parą priauga 24 proc. mažiau, negu esant 19 laipsnių, o kilogramui priesvorio jos sunaudoja penktadaliu daugiau pašarų.

Laikymo sąlygoms bei mikroklimatui gerinti pirmoji priemonė yra atskirų kiaulių grupių specializuotas laikymas. Šią žiemą, taupant kūrą, būtina įsisąmoninti,

kad gardų, takų valymui negalima gausiai naudoti vandens, kaip tai daroma Jakšiškių tarybiniam ūkyje ir „Aukštakalnio“ kolūkyje. Dėl to pagausėja drėgmės pastatuose, paršeliai susergera plaučių ligomis. Todėl būtina gardus valyti grandikliais, o takus pabarstyti kalkėmis.

Kiaulių laikymo sąlygoms pagerinti vasara naudojamos kilnojamos ar stacionarios stovyklos. Jose laikant gyvulius, patogiu kiauledge išdezinekuoti, sudaryti jose gereses sąlygas paršeliams. Tik stovyklose galima išauginti sveikus, tvirtus, labai produktyvius pakaitinius gyvulius.

Vienas neatidėliotųjų uždavinių raišo ūkių kiaulių augintojams — tai paršelių gavimo pusmečio uždavinių įvykdymas. Liepos 1 dienos raišą turi būti gauta 45.300 paršelių. Bemaž tokį paršelių skaičių (45.269) esame gavę pernai iki liepos pirmosios. Tačiau šių metų atitinkamos uždavinės vykdymui pasirodė nepakankamai, nes 1978 metų rugsėjo mėnesį rajono ūkiuose turėjome sukergti 98 proc. kiaulių, palyginus su 1977 metų rugsėju. Todėl ir paršelių per šį metų sausio mėnesį gavome 88 proc., palyginus su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu. Mažiau, negu pernai, po 70–80 paršelių per sausio mėnesį gavo „Pirmyn į komunizmą“, „Gegužės pirmosios“ kolūkiai, o „Už taiką“ kolūkyje, palyginus su praėjusiu metų sausio mėnesiu, gauta 300 paršelių mažiau. Daug

prastos priežiūros, aplaidumo atvejų pastebėta, auginant ir šeriant paršelius, Surdegio, „Aukštakalnio“ kolūkiuose.

Kita aktuali problema — tai kiaulių kėrgimo organizavimas. Per vasario mėnesį rajone turėjome sukergti 1900 kiaulių, kad įvykdytume paršelių gavimo pusmečio uždavinių ir gautume paršelius pačiu palankiausiu laikotarpiu, būtent, birželio mėnesį, kad galėtume juos užauginti ir realizuoti mėsi dar šiais metais. Vasario 19 dienai rajone sukergti 1115 kiaulių. Kėrgimo organizavimu maža rūpinamasi „Aušros“ kolūkyje. Čia per vasario devyniolika dienų buvo sukergtos 45 kiaules, kai tuo tarpu reikėjo sukergti 150. Šioje srityje atsiliekama „Ažuolo“, Surdegio kolūkiuose, kur sukergti 29–41, o reikėjo 133–120 kiaulių. Kad sukergtų tokius didelius kiaulių skaičius, ūkių specialistai turėjo kruopščiai atsirinkti pakankamus kiaulius pakaitinių kiaulių. Patirtis parodė, kad atrenkant jas skubotai iš bekonų grupės ir toliau šeriant kaip bekonus, kiauļaitės būna perdaug riebios, blogai kėrgiasi, atsiveda silpnus paršelius. Būtina kiauļaites šiam tikslui iš savo bandų atsirinkti jaunesniame amžiuje, laikyti jas atskiruose garduose, į racione joms skirti mineralinių medžiagų, žolės miltų ar spyglių paslos. Deramai rūpinasi veislinio prieauglio atranka savo bandos pakaitai „Lenino kelių“, „Anykščių šilėlio“, „Atžalyno“ kolūkių specialistai. Kiaulaitės čia laikomos nedideliose gardeliuose, linkamai jos šeriamos. Kiekvienam žemės ūkio specialistui bei ūkio vadovui turi būti aišku, jog kiauļienos gamybos intensyvumui tikslinga laikyti kompleksą priemonių, o ne vien gausų šėrimą. Svarbiu pasirūpinti racionalių pašarų naudojimu, kurį daugiausia lemia racione pilnavertiškumas, tinkamu kiauļidžių mikroklimatu. Esant ir sudėtingoms žiemojimo sąlygoms, reikia padaryti viską, kad kiauļininkystė ūkiams atneštų tik pelną.

N. Cerniauskienė
Pasvalio tarptautinės veislininkystės įmonės
Anykščių filialo
vyr. zootechnikė

Racionalizatorių indėlis

Anykščių statybinių medžiagų kombinato Visasąjunginės išradėjų ir racionalizatorių draugijos nariai ir racionalizatoriai savo atskaitiniame rinkiminiame susirinkime susumavo 1978 metų kurybinės veiklos rezultatus.

Rezultatai džiuginantys. Visi racionalizacijos planai įvykdyti ir viršyti. 1978 metais VIR draugija surengė keturis konkursus šiluminės ir elektros energijos taupymo geriausiems racionalizatoriams pasiūlymui, geriausiai moterai racionalizatorei išaiškinti ir kt.

Per metus darbuotojai pateikė 51 racionalizatorių pasiūlymą. 46 jau įdiegti gamyboje, kitus jau ruošiamasi įdiegti. Visus pritaikius gamyboje, bus gauta daugiau kaip 15 tūkstančių rublių metinės ekonomijos.

Susumavus konkursų rezultatus, geriausiais racionalizatoriais pripažinti mechaninių dirbtuvių brigadininkas Bronius Magyla, vyr. energetikas Antanas Sleckas, tinkintojas Petras Sakalauskas, šaltkalvis Jonas Urmonas, Kvarco cecho viršininkas Antanas Denišius.

Kombinato racionalizatoriai daug prisidėjo prie dar-

bo sąlygų gerinimo, mechanizuojant ir automatizuojant gamybos procesus, taupant kūrą, žaliavas ir elektros energiją, kur reikėjo dirbti rankomis, pritaikant mechanizmus. Malonu pažymėti, kad vis aktyviau į racionalizatorių darbą įsijungia kombinato moterys, jaunimas. Geriausiomis racionalizatorėmis pripažintos vyr. inžinieriaus pavaduotoja Tamara Viedierienė ir Rubikų cecho viršininkė Regina Macijauskaitė.

Iš visų racionalizatorių pasiūlymų buvo išrinktas ir geriausias darbas. Tai vyr. energetiko Antano Sleckaus ir kontrolinių matavimų prietaisų elektromonterio Vido Tamkevičiaus pasiūlymas „Automatinis kuro padavimo reguliavimas priklauso nuo temperatūros tunelinės krosnyse“, sulaukęs kombinatui kuro už 10 tūkstančių rublių.

Kombinato racionalizatoriai Bronius Magyla, Petras Sakalauskas, Valentinas Damašas, Rimantas Milišauskas ir kiti buvo įsipareigoję iki rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dienos pateikti ne mažiau kaip po du racionalizatorinius pasiūlymus. Įsipareigojimai garbingai įvykdyti.

V. Gavelka
VIRD tarybos narys

MOTERS DIENOS MINĖJIMAS

I Anykščių kultūros rūmus susirinkusias moteris — Didžiojo Tėvynės karo dalyves, darbo pirmūnes, mokytojas, gydytojas, šaukiamas įmoniu, įstaigų darbuotojas, brangias savo mamos skambiais posmais pirmiausia pasveikino pionierai.

Iškilminga Tarptautinės moterų dienos minėjimą pradėjo LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailė. Sios šventės proga pranešimą padarė rajono moterų tarybos pirmininkė, Antros vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotoja E. Vingrienė. Pranešėja pasakojo apie darbščiasias, nuolat su rajono moteris, stropiai vykdančias TSKP XXV-jo suvažiavimo nurodymus, uždavinius, apie motinas, auginančias ir rupestingai auklėjančias po gražų burį vaikų, kalbėjo apie tuos rūpesčius, kurie laukia moterų Tarptautiniais vaikų metais. „Spartako“ fabriko darbo pirmūnė Ch. Prusakova pa-

sakojo apie savo darbo drauges fabriko darbininkes, jų visų pasiryžimą gerai dirbti. Prekybininkų vardu kalbėjo Rajkoopsąjungos moterų tarybos pirmininkė Z. Sermukšnienė. Apie medikių rūpesčius saugant žmonių sveikatą mintimis dalijosi gydytoja B. Senekienė.

Tarptautinės moterų dienos proga koncertą atliko Anykščių miesto vaikų darželio-lėpšelių auklėtiniai, Muzikos mokyklos mokiniai, J. Biliūno vidurinės mokyklos mišrus choras, vadovaujamas P. Dūniano.

Kultūros rūmuose buvo suruošta miesto vidurinių mokyklų moksleivių rankdarbių, vaikų darželių-lėpšelių auklėtinių darbų, piešinių, skirtų mamoms, paroda. Ta pačia proga buvo atidaryta anykščių fotografų A. Motiejūno, J. Jonevičiaus ir A. Janušio žiemos vaizdus įamžinusių nuotraukų paroda.

E. Vidugirienė

Anykščių rajono liaudies kontrolės komitete

Dėl neracionalaus elektros energijos naudojimo Svėdasų kolūkyje

Tikrinimu nustatyta, kad Svėdasų kolūkyje nepatenkinamai vykdomas Lietuvos TSR Ministrų Tarybos 1978 m. liepos 14 d. nutarimas Nr. 179 „Dėl respublikos liaudies ūkio, taip pat gyventojų aprūpinimo kuru, elektros ir šiluminės energija 1978/1979 metų rudens bei žiemos laikotarpiu“. Elektros energijos sunaudojimo gamybos reikalingumai limitai pastoviai pereikvojami. Nors kolūkyje yra pakankamas skaičius elektrikų, tačiau dar nepakankamai vykdomos priemonės taupant elektros energiją ir gerinant elektros įrenginių eksploataciją. Ūkyje savavališkai pasijungta nemaža kaloriferių, vandens pašildytų. Ne vienam kaloriferiui dar neįrengtas programinis automatinis valdymas ir jie dirba ištisą parą. Tik 50 proc. vandens pašildytų įrengtas automatinis valdymas. Eilėje vandens bokštų nėra automatinio valdymo, vos 25 proc. gamybinių pastatų įrengtas mudintlis apšvietimas. Dienos metu daugelyje gamybinių pastatų dega daug didelio galtingumo elektros lempų.

Be to, Anykščių rajono liaudies kontrolės komitetas apsvaistė klausimą apie atliktą darbą kontroliuojant, kaip naudojama elektros energija ir naftos produktai. Buvo pažymėta, kad, vykstant partijos ir vyriausybės nurodymus, o taip pat Lietuvos TSR Liaudies kontrolės komiteto pavedimus, gerinant kuro ir elektros energijos panaudojimą, 1978 metais atliktas nemažas darbas.

Rajono liaudies kontrolės grupės ir postai, ūkių, organizacijų specialistai atliko nemažą darbą, kad būtų taupiai naudojama elektros energija bei naftos produktai. Per 1978 metus buvo patikrinti 68 kolektyvai dėl taupaus kuro ir elektros energijos panaudojimo, kuriuose dalyvavo 188 žmonės.

Trys rajono kolektyvai buvo apsvaistyti rajono Liaudies kontrolės komiteto posėdžiuose, o taip pat buvo išklausa viena liaudies kontrolės grupė šiuo klausimu.

Pastovų dėmesį taupiam kuro ir elektros energijos panaudojimui skiria „Anykščių šilėlio“, „Lenino kelių“, Surdegio kolūkių ir kitos rajono liaudies kontrolės grupės.

Tačiau dar ne viskas padaryta šiuo klausimu. Būtinai, kad į šį darbą aktyviau įsijungtų visos rajono liaudies kontrolės grupės, ūkių, organizacijų specialistai.

Anykščių rajono liaudies kontrolės komitetas nutarė toliau tęsti masinį patikrinimą taupaus kuro ir elektros energijos panaudojimo rajono ūkiuose, įmonėse ir organizacijose klausimu, pasiekti, kad būtų prisilaikoma 1979 metams skirtų limitų. Griežtai pareikalauti iš atsakingų asmenų, kad visur būtų vykdomas reikalavimas taupyti kūrą ir elektros energiją.

Rajono liaudies kontrolės grupėms vietose, o taip pat rajono liaudies kontrolės grupių pirmininkų ir aktyvo seminare nutarta išanalizuoti kuro ir energijos panaudojimo 1978 metų rezultatus, numatyti konkrečias priemones 1979 metams šiuo klausimu.

Rajono liaudies kontrolės grupių viešumo sektoriams, o taip pat neatsitiktinai rajono Liaudies kontrolės komiteto skyriams nurodyta reguliariai tarpinai patikrinti medžiagas slėnduose „Liaudies kontrolininkai“.

„K. d.“ inf.

Jonai Braknui — „Anykščių šilėlio“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojui patikėtos atsakingos pareigos. Žiemos metu jis prižiūri galvijus, valo gardus, sargauja fermoje. Vasaros metu gena gyvulius į kultūrinės gamyklas, prižiūri juos lauke. Šį darbą J. Braknys dirba jau penketį metų, neblogai susipažinęs, sąžiningai vykdo patikėtas pareigas.

Vyt. Bagdono nuotr.

Pokalbį tęsia skaitytojas

VIENAS LAUKE NE KARYS

„Kolektyvinio darbo“ Nr. 90 moterims skirtame puslapyje perskaičiau straipsnius V. Giedrio „Tomukas švenčia gimtadienį...“ ir M. Sablevičienės „Jaunimo auklėjimas — visų rūpestis“. Ponorau ir aš šį tą papasakoti iš savo gyvenimo patirties.

Nors mano vaikai jau užaugo, bet auklėjimo klausimai domina ir dabar, nes vaikams augant turėjau daug sunkiai sprendžiamų problemų. Jau praėjusieji liko nemigo naktys, kai svarsčiau, kaip pasiegti vienu ar kitu klausimu, kaip teisingą sprendimą surasti ir sulaukyti vaikus, kad jie nenueitų slidžiais keliais.

Kai mano vaikai buvo dar maži, visad su gailėsčiu ir baimė žiūrėdavau į girtus jaunuolius ir svarstydavau, kaip apsaugoti savo vaikus. Beveik visi tėvai trokšta ir svaioja užauginti gerus vaikus, bet ne visada pavyksta tai padaryti, nes stipriai juos veikia aplinkos faktoriai.

Seimoje prie butelių apkrauto stalo nebuvo švenčiamai nei gimtadieniai, nei vardadieniai, nei kitos šventės. Bet dukra jau pareikalavo savo gimtadienio šventės su vynu buteliais, nes ji ne kartą dalyvavo atsakingą darbą dirbančių darbuotojų vaikų gimtadieniuose, kur buvo ne tik vynu, bet ir šio to stipresnio... Ji negalinti atsilikti nuo kitų ir apsiuokti prieš drauges, jei vaišinant ant stalo bus tik kava ar kompotas. Ir aš jos akse likau tarsi nuo gyvenimo atsilikusi, nesuprantanti šio gyvenimo pažangos ir reikalavimų. Tuo metu gimtadienius ir nei mokyklines šventes, šimtadienius ir panašias dienas šventė prie vynu ir alumi nukrautų stalų. Vaikai žiūrėjo ir lygiavosi į pažangesnių vaikų tėvus ir mokytojų rodomą pavyzdį. Ypač į mokytojus visada atkreipta labai daug jaunų smalsių akucijų.

Stai keli pavyzdžiai. Darbavietės mašina vežė sportininkus mokinukus. Vaziavo keli iš darbavietės. Mokinams vadovaujantis moky-

tojas ir dar keli vyrai sėdėjo mašinos priekyje ir gėrė degtinę. Kai pritrūko, sustojo dar nusipirkti... Atsiėmė limonadą atsigeri ir mokinukai. Girtas mokytojas tikrino, ką jie nusipirko. Vargu, ar mokinių vadovas nepažino savo auklėtinių.

Su liudėsiu žiūrėti šono, o pakeisti nieko negali. Ne visada ir ne visur tėvai gali pasakyti tai, ką galvoja ar mato. Iškyla klausimas: kas didesnis jaunimui autoritetas: tėvai ar pedagogai, vyresni mokyklos draugai?

Vyko abiturientų egzaminai. Prieš egzaminus turėjo būti konsultacijos. Vaikščiojo į jas dukra, bet vis neateidavo mokytojas. Panašėjo, kad mokytojas po dainų šventės dar neišsiblaivęs...

Jei aš namie visomis jėgomis kovojau prieš gėrimą, ne kartą neįpyliau šių alkoholio nuodų į stiklėlį, tai pirmus bandynius išgerė vaikai įgijo mokykloje, draugų bei draugių būryje.

Pradžioje mano vaikai buvo atviri ir daug ką pasakodavo iš mokyklos gyvenimo. Aš žinojau, kad pavasarį, ruošiant mokinių žygį, kai kurie mokiniai jau pasiimdavo vynu, kartą auklėtoja net verkusi. O šokių metu, kad būtų linksniau, mokyklos klasėje ar rūbinėje ištušindavo vieną, kitą vynu butelį. Bet vaikai buvo atviri, kol aš klausiau ir tylėjau. Kartą šia tema pabandžiau pakalbėti tėvų susirinkime. Po to su vaikais įvyko didžiulis konfliktas namuose. Aš vaikų akyse tapau išdavike, ir jų atvurmas dingso. Panašėjo, kad kitų vaikų tėveliai mano išsakyti mintis papasakoję savo vaikams, o šie mokykloje užpuolė kaltinti mano vaikus. Nuo to karto aš padariau išvadą, kad tėvų susirinkimų geriau visai nelankyti arba nuejus tik tyliai pasėdėti. Panašią išvadą pasidaro ne vienas tėvas ar motina.

Kai sunius mokėsi XI klasėje, aptarti išleistuvėms buvo sukvietas tėvų susirinkimas. Vienos išleistuvės

klasės auklėtoja pasiūlė mokyklos baigimo progą suvaidinti jdomesnę ekskursiją. Bet už ekskursijos suruošimą pasisakiau tik aš viena. Visi kiti tėvai pageidavo iškilmingų išleistuvių, nes tokia diena esanti tik viena gyvenime. Aš pasiūliau neįdomiai, kad galvojau ne taip, kaip dauguma. Ir pati savęs klausiau: „Kas daugiau paliktų gražių įspūdžių ir prisiminimų — buteliais nukrauti stalai, ar ekskursija į Leningradą ar kur nors kitur“. Pasakojo mano draugė, kad panašiai išleistuvės buvo sprendžiamos Kaune, jos sunašė klasėje. Už ekskursiją pasisakė tik auklėtoja ir viena mama. O kodėl mokykla lokaliais klausimais negalėtų turėti savo nuomonės ir tarti galutinio savo žodžio?

Mano buvusi vidurinė mokykla šventė 25 metų sukaktį nuo pirmosios abiturientų laidos išleidimo. Buvo pakviesti visi buvę abiturientai. Kartu vyko ir tų metų abiturientų išleistuvės. Vaisių stalai linko nuo valgių ir gėrimų. Ne mažiau butelių stovėjo ir prieš jaunųjų abiturientų akis.

REDAKCIJOS PRIERASAS. Vaiku, jaunimo auklėjimo klausimai jaudina ir tėvus, ir mokytojus. Dėl blogai besielgiančių moksleivių pergyvena klasės draugai, broliai, seserys. Kad jaunuoliai augtų dorais, turinčiais gyvenimo tikslą žmonėmis, rūpinamės visi. Į mūsų laikraščio puslapiuose prasidėjusį pokalbį apie jaunimo auklėjimą jau atsiliepė skaitytojai. Kviečiame savo mintimis dalintis tėvus ir mokytojus, jaunimą, visus skaitytojus, kuriuos jaudina jaunimo auklėjimo, pačių jaunų žmonių savybių, valingos, aukštos moralinės savybės turinčios asmenybės formavimo klausimai.

Viena mokslo draugė dirbo mokytoja ir buvo griežtai nusistatiusi prieš girtuokliavimą, bet ir jų mokykloje vykdavo abiturientų išleistuvės prie degtinė apkrautų stalų. Išvada aiški — vienas lauke ne karys.

Dabar jau vis dažniau girdėti griežtai pasisakant prieš šventes su buteliais ant stalo. Tačiau kur anksčiau buvo visų akys ir protai? Kodėl anksčiau niekas negalvojo, koks pavyzdys rodomas jaunimui. Pagaliau susiprato ir išleistuvės nutarė ruošti be svaiginamųjų gėrimų. Bet ar iš tikrųjų jos tokios? Ar blaivūs išlieka tėveliai ir mokytojai? Ar paslapčiomis neištraukiamas degtinės butelis? „Kokios išleistuvės ar namuose balius be stipresnio gėrimo“, — dar galvoja daugelis. Ir taip konkrečiais pavyzdžiais auklėjamas jaunimas, o paskui nusilejimas — kodėl jis toks...

Ir motinos žodžiai nuskauba lyg žirniai į sieną. Jos kalbų šešiolikmečiai, aštuoniolikmečiai vaikai klausosi su atlaidžia šypsone...

S. Račlūnienė

BŪKIME NEPAKANTŪS

Aplink gyvena tūkstančiai žmonių, tačiau dar ne kiekvienam rusena gėrio ugnelė. Labai malonu kalbėti, bendrauti su tokiais, kurie tave supranta, suranda patrafinantį žodį susirgus, atsidurus keblioje situacijoje. Bet negalima toleruoti tų, kurie, kaip laudis sako, iš degtuko priskaldė vežimą. Sunku pakelti jų skaudų žodį, kai nebūti dalykai virs ta realybe. Tokia „kūryba“ dažniausiai pasižymi moterų. Apkalbas, šmeižtą jos taip aktyviai skelbia aplinkui, kad jų auka tapęs žmogus lieka užguitas, nustumtas į tamsą, atrodo, kad jam ir vietos nebėra gyvenime. Netiesybė skrieja kur kas toliau, negu tiesa. Tiesa ir lieka tiesa, o apkalbas, šmeižtą galima pajvairinti, papildyti „gražesniais“ išsireikšimais, „vaizdingesniais“ sakiniiais.

Tokiomis savybėmis pasižymi ir kai kurios Kirkiliškių, Pavirnių kaimų moterys. Jos kalba: „nieko gero nebus iš jos, praplovė

skrandį, pamatė, kad suuvers ir vėl užsiuvo“. Argi medikai joms rodė visa tai, ar pasakojo? Arba vėl kalba: „jai liko gyventi tikiai pusė metų, ilgiau jokiu būdu nelauks“.

Argi sąžininga taip sakyti? Juk nė vienas žmogus tiksliai nežino savo likimo, nežino kaip švies saulė rytoj: ar skaisčiai, ar blankiai. Šios moterys galvoja, kad nieko blogo, pasakei žodį, jis nuskriejo pavėjui. Bet tas žodis aštrių peilių įsminga į apkalbamo žmogaus širdį, ir tuos skaudžius žodžius pamiršti būna labai sunku. O kaip tam žmogui reikalingas padrasinantis, paguodžiantis žodis.

Juk niekas neapdraustas nuo ligos, nelaimės. Pamačius net kraupu darosi: viskas gali sugrįžti patiai kalbėtojai. Apie tai net nepagalvojama.

Liežuuvimo įpročių anlinkiniai turėtų užkirsti kelią, kad blogis nesikartotų. Būkime nepakantūs jam.

V. Saulukaltytė

Padėti nelaimėje — mūsų pareiga

Mūsų keliuose ir galvose dar nemažai pasitaiko avarių, kurių aukomis tampa žmonės. Niekas neapdraustas ir nuo ligos. Todėl labai svarbu visiems būti nuodžiūtais pagalbininkais nelaimėje. Vairuotojas pats pirmasis užtinka avarijas ir privalo mokėti suteikti pirmąją medicininę pagalbą, o

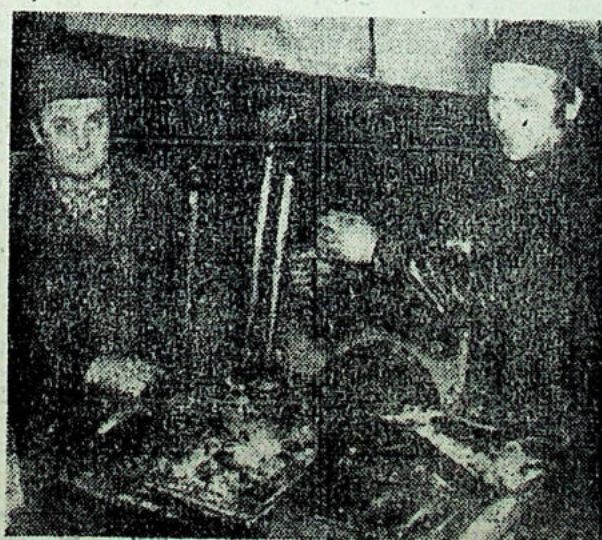
jei yra reikalingi, būti ir donoru. Nuo sumanių suteiktos pirmos pagalbos priklauso ir tolesnis gydymo sėkmė. Pasiaukojančiai budi mūsų sveikatos sargyboje medicinos darbuotojai, bet prie jų rūpestio turime prisidėti ir mes kuo galime. Donorai gali būti kiekvienas sveikas žmogus. Tai garbinga tarybinio piliečio pareiga. Gydytojo ir donorų pagalba nelaimės iškritėms žmonėms neįkainojama, garbingiausia misija, ir niekad nepamirštama žmogaus gyvenime. Kiekvienas žmogus, grąžintas iš hevlitiškos ligos, džiaugiasi, dėkoja už rūpestingą, nuodžiūtais gydymą. Dėkoja ir tiems, kurie davė savo kraują uždegti jo gyvybę.

Autotransporto įmonėje dirba 300 žmonių, iš jų nemaža dalis nemokamai duoda kraują, supranta, jog kiekvienam gyvenimas yra vienas ir brangus. Tai mūsų daugkartiniai donoriai: Elvyra Kuprionienė, Bronė Bieliauskienė, Silva Stulgytė, Vida Sekailė, Jonas Juknevičius, Vytautas Cerniauskas, Jonas Talutis, Rimas Radzevičius, Algis Bieliūnas ir daugelis kitų darbuotojų gausina donorų gretas, seka gražių draugų pavyzdžiu. Malonu ir gera dirbti, kur yra gery, nuodžiūtais draugų, o kur vyrauja draugiškumas, ten ir darbas sėkmingesnis.

M. Rožellienė

Atidumo reikalaujantis darbas

Reduktorius — sudėtingas daugiakausio ekskavatoriaus mechanizmas, kuris per vasaros darbų sezoną gerokai susidėvi ir reikalauja remonto, kad ir kitą vasarą be sutrikimų dirbtų ekskavatorius. Jame daugybė dantračių, guolių, įvairių kitų detalių. Reduktoriaus remontas iš remontininko reikalauja didelio atidumo, kruopštumo, todėl šis darbas patikimas patiemis gabiausiems, sąžiningiausiems ir patirtį turintiems mechanizatoriams. Daugiau kaip dešimt metų šio sudėtingo mechanizmo remontą atlieka darbo veteranas, gamybos pirmūnas, Darbo Raudonosios vėliavos ordinaras, jaunimo globėjas, daugiakausio ekskavatoriaus mašinistas B. Dapšys. Žiemą, melioracijos technikos remonto metu reikia peržiūrėti ir suremontuoti dešimtis reduktorių. Paprastai jų remontą atlieka du mechanizatoriai remontininkai. Tiek vasarą dirbant laukuose, tiek žiemą metu

J. Didžgalvio nuotraukoje matome remontojantį reduktorių daugiakausio ekskavatorių mašinistus, pirminės partinės organizacijos biuro narius B. Dapšį (kairėje) ir A. Vildžiūną.

remontuojant techniką B. Dapšys globoja mažiau patyrusius mechanizatorius, juos moko. Suremontuoti reduktorių B. Dapšys išmokė savo darbo draugus J. Navicką, A. Daugolį, A. Vildžiū-

ną. Šiuo metu šį atsakingą ir sudėtingą darbą dirba su draugu P. Li-nartu.

B. Milaševičius
Ankščių MSMV
pirminės partinės
organizacijos sekretorius

Valant kelius

Salta, vėjūota žiema pridarė žemdirbiams daug rūpesčių. Nemažai jų turėjo ir „Svyturio“ kolūkio žemdirbiai, kai keliai tapo užpustyti. Sunku pasidareti privažioti prie fermų, sandėlių bei kitų visuomeninių pastatų. Nors kolūkio mechanizatoriai stengėsi kuo greičiau nuvalyti kelius, nežiūrėjo ir darbo valandų, tačiau visur suspėli buvo sunku. Be to, ukvie esanti sniego valymo technika ne visus kelius buvo pajėgi nuvalyti. Nustoję kursuoti maršrutiniai autobusai. Į tai rimtą dėmesį atkreipė kolūkio valdyba. Pirmūninko pavaduotojas ga-

mybos reikalams K. Urba kreipėsi pagalbos į Statybinių medžiagų kombinatą, prašydamas galingesnės technikos. Padedant kombinatui, kelias „Anykščiai — Troškunai“ per „Svyturio“ kolūkį buvo greitai nuvalyti, vėl kursuoja maršrutiniai autobusai, žmonės gali laiku atvykti į darbą, mokinams nebereikia pėsčiomis eiti keletos kilometrų į mokyklą.

Kolūkio valdybai rimtai rūpinantis keliais, jie buvo laiku nuvalomi. Rūpestingai dirbo mechanizatoriai Valentas Jucius ir Jonas Radevičius.

V. Sleikus

KOLEKTYVINIS
DARBAS

1 3 psl. 1979. III. 13

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Kelionės lapas — svarbus dokumentas

Kelyje buvo patikrintas vairuotojas ūkio sunkvežimį „Ažuolo“ kolūkio vairuotojas Povilas Nargėlas. Pasirodė, kad kelionės lapas neaiškios kilmės, neatitinka formos, pilnai neužpildytas, netgi vairuotojo pavardė neįrašyta, o ūkio antspaudas yra. Paašėjo, kad panašius lapus išsirašo palys vairuotojai.

Daug negėrų dalykų tuo pačiu klausimu yra ir Naujasodžio bei Jakšišio tarybinuose ūkiuose. Čia kelionės lapai išduodami kelioms dienoms, jų nepasirašo mechanikai. Vairuotojai darbo eigoje taip pat neužpildo

kelionės lapų, kaip to reikalauja taisyklės.

Kelionės lapas labai svarbus griežtos atskaitomybės dokumentas ir jį išduoti galima tik deramai užpildžius ir paaškinus vairuotojui, kaip pildyti darbo eigoje.

V. Cekuolis
Anykščių VRS kelių
patrolinės tarnybos
inspektorius

BĖGLYS

Milicijos darbuotojai Skiemonių gyvenvietėje bandė sustabdyti pravažiuojantį motociklininką, bet tas tik padidino greitį ir nuroko savo keliais. Paašėjo, kad tai Skiemonių kolūkio traktorininkas Steponas Bujevičius. O bėgo nuo milicijos pareigūnų todėl, kad važinėjo motociklu, neturėdamas tam teisės. Be to, motociklas buvo neregistruotas.

Už eismo taisyklių pažeidimus ir bandymą pabėgti St. Bujevičius nubaustas administracine baida.

R. Vėjūnas

Pažeidžiami reikalavimai

„Už taiką“ kolūkio veterinarijos gydytojas Antanas Keblys važinėja spec. automobiliu, nors tam neturi teisės, nes neturi vairuotojo profesionalo pažymėjimo. Apie tai visi ūkyje žino, bet

vis tik išduoda A. Kebliui kelionės lapą ir leidžia naudotis ūkio spec. automobiliu, grubiai pažeidžiant eismo taisyklių reikalavimus.

A. Jasodis

Aptarti aktualūs pavasario darbų organizavimo uždaviniai

Atkeltai iš 1 pusl.

Konferencijoje buvo pabrėžta, kad artėjantis pavasario darbybės šiemet bus žymiai sudėlingesnės, nes per palyginti glaustesnę laiką reikės atlikti žymiai daugiau darbų. Todėl ypač reikės kuo racionaliau ir našiau panaudoti turimą techniką. Ruošiantis pavasario sėjai, rajono mechanizatoriai, ūkių inžinierius tarnybos įdėjo tikrai daug pastangų, siekdami kuo geriau suremontuoti traktorius, o kai kur jau baigiami ruošti pjūčiai ir grūdinių kultūrų kombainai. Artimiausiu metu visuose ūkiuose reikės atlikti atremontuotos technikos kruopšų patikrinimą, techniką išbandyti ir priskirti mechanizatoriams, kad pastarieji žinotų, kokiais agregatais jiems teks dirbti. Pavasario sėjos sėkmė priklausys nuo darbų spartos ir kokybės. Didžiausią rūpestį būtina skirti darbų organizavimui. Siekiant našiai naudoti techniką, reikalinga iš anksto apgalvoti darbų eiliškumą, sudaryti sėjos kompleksus. Sudarant

kompleksus, pagrindinį dėmesį tikslinga skirti į grandžių darbą, jo organizavimą. Grandis reikėtų sudaryti atsižvelgiant į technikos našumą, darbų apimtį ir mechanizatorių kvalifikaciją. Pirmajam rajono ūkių patirtis rodo, kad sėkmingas grandžių sudarymas darbo našumą padidina apie 30 procentų. Ypatingą dėmesį reikia skirti plačiam agregatams. Nė vienas galintis traktorius neturi išvykti į laukus be sudveintų kultivatorių, be 3–4 sėjamųjų.

Sių metų laukų darbus pradėsime 100 traktorių turėdami 91 mechanizatorių, tačiau „Ateitis“, „Ažuolas“, M. Melnikaitės, Surdegio, „Už taiką“ kolūkių apsirūpinimas mechanizatorių kadrais siekia vos 70–80 procentų. Paskaičiuota, jog rajono ūkiuose yra apie 200 mechanizatorių, dirbančių prie kitų darbų. Sėjos metu būtina juos visus pasiųsti į darbą, kad kuo našiau būtų panaudojami traktoriai. Taipogi reikia pasiekti, kad visi galintieji ir vikšriniai traktoriai dirbtų dviem pamainomis. Patyrimas rodo, kad dėl gedimų technika prastovi 20–25 proc. viso darbo laiko, todėl gedimų šalinimui turi būti kreipiamas išskirtinis dėmesys. Nuo pat sėjos pradžios visur tikslinga organizuoti mechanizatorių maitinimą lauke, kas teigiamai atsilieps ne tik darbų spartai, bet ir mechanizatorių darbo sąlygų gerinimui, jų sveikatingumui. Svarbus darbų spartos ir kokybės svertas

— tinkamai organizuotas socialistinis lenktyniavimas, kurį būtina išplėsti taip, kad kiekvienas mechanizatorius žinotų, kiek darbų atliko per praėjusią dieną, kaip sekėsi dirbti jo globojamam jaunam mechanizatoriui.

Apie pagrindines žemės ūkio aktualijas konferencijos dalyviams plačiai kalbėjo ir Darbo Raudonosios vėliavos ordino Žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto direktoriaus pavaduotojas, ekonomikos mokslų kandidatas S. Vasiliauskas. To paties instituto Vokės filialo herbicidų laboratorijos vedėja, biologijos mokslų daktarė, profesorė J. Monstvilaitė davė daug vertingų patarimų, kaip kovoti su po praeito rudens mūsų laukus itin apnikusiomis piktžolėmis. Ne mažiau aktualus buvo ir LZMTI žolių ūkio skyriaus sektoriaus vedėjo, žemės ūkio mokslų kandidato S. Petrausko pranešimas apie pagrindinius, neatidėliotinus darbus keliant pašarinių kultūrų ir žolių derlingumą. Bulvės auginančių ūkių atstovai su įdomumu klausėsi Elmininkų bandymų stoties vyr. mokslinio bendradarbio, žemės ūkio mokslų kandidato J. Mikalajūno pastabų.

Mintimis apie ateinančių darbų organizavimą, kai kurias mūsų laukų šeiminkus dar jaudinančias problemas pasidalino Staškūniškio tarybinio ūkio direktorius V. Baseckas, Kurklių ūkio vyr. agronomas L. Šinskas, Levaniškio kolūkio padalinio vadovas J. Vilniškis. Mokslininkai atsakė į gausius konferencijos dalyvių klausimus.

„K. d.“ Inf.

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

Reikalinga

Jonavos durpių įmonei reikalingi traktorininkai ir suvirintojas darbai Paraisčio durpyne.

Aprūpinama butais. Kreiptis į durpyno administraciją adresu: Anykščių rajonas, Dabučiai, telefon. 4-43-57, 4-43-93 arba į Jonavos durpių įmonės kadrų skyrių, esantį Jonavoje, Ukmėrgės g. Nr. 22, telefon. 5-14-89.

Administracija

Anykščių elektros tinklų rajonui reikalinga buhalterijos darbuotoja laikinam darbui (1 metams).

Kreiptis: Anykščiai, Sviesos g-vė Nr. 1 arba skambinti telefonu 5-17-72.

Administracija

Mirus VINCUI 2E-MAICIUI, nuoširdžiai užuojautą reiškia veilonio žmonai ir sūnams. „Anykščių šilėlio“ kolūkio statybininkai

Dėl VINCO ZEMAIČIO mirties reiškia nuoširdžią užuojautą šeimai ir artimiesiems. „Anykščių šilėlio“ kolūkio valdyba

JUOZUI APEIKIUI Gilaus liūdesio valandą, mirus seseriai, nuoširdžiai užuojautą reiškia Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija, pritaikanti organizacija ir bendradarbiai.

Nuoširdžiai užuojautame ANGELE LAVINSKIE-NE dėl jos motinos mirties. Kurklių ryšių skyriaus darbuotojai

Nuoširdžiai užuojautame STASEI CEPUKIENEI, mylimai mamytėi mirus. Anykščių miesto Vieniūlio gatvės namo Nr. 13 gyventojai

JONUI BULOTUI Mirus mylimai mamytėi, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių girininkijos dirbantieji.

ANTANUI PETRIKUI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytėi. „Gintaro“ kolūkio vyr. zootechnikė, Piešionių sektoriaus penimų galvijų sektoriaus dirbantieji

STASEI CEPUKIENEI Dėl mylimos mamytės mirties nuoširdžiai užuojautą reiškia Bendradarbės.

DANUTEI PETNIONIENEI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai sesutei. Andriūniškio kolūkio specialistai ir buhalterijos darbuotojai

ŽINIOS

APIE PIENO IR MĖSOS GAMYBĄ ANYKŠČIŲ RAJONO ŪKIUOSE 1979 M. KOVO 1 D.
(pagal ekonomines grupes)

Ūkio pavadinimas	Bendroji pieno g-ba %, lyginant su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu	Prilaužta pieno 100 ha ž. ū. n. cni	Prilaužta pieno vidut. iš 1 karvės kg	+ padidėj., - sumažėj., palyginus su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu	Bendroji mėsos g-ba %, palyginus su 1978 m. tuo pačiu laikotarpiu	Pagaminta mėsa 100 ha ž. ū. n. cni	Pardavimo valstybei 1-ojo ketvirčio plano su papildoma užduotimi įvykdymas proc.		Parduota valstybei produkcijos proc. lyginant su 1978 m. tuo pačiu laikotarpiu		
							pieno	mėsos	pieno	mėsos	
I GRUPĖ											
„Anykščių šilėlis“	97	79,7	482	- 22	116	26,5	56	72	90	111	
„Ateitis“	98	58,2	405	+ 22	103	21,6	65	89	102	96	
„Gintaras“	88	67,6	376	- 52	82	25,2	56	85	91	96	
K. Staro	92	65,1	359	- 23	73	11,3	50	40	91	78	
„Lenino keliu“	96	75,0	427	- 16	144	26,4	55	62	91	140	
Surdegis	71	39,0	246	- 92	100,4	9,8	38	42	66	99	
„Svityrus“	101	97,1	481	+ 3	176	33,1	63	89	109	163	
Šodininkystės t. ūkis	99	76,7	527	- 21	131	24,7	62	71	95	4,2 k.	
Raguvelės t. ūkis	91	54,3	335	- 34	86	12,0	69	63	89	90	
Staškūniškio t. ūkis	87	55,5	440	- 69	4,2 k.	6,5	60	46	89	7,8 k.	
II GRUPĖ											
Andriūniškis	92	48,1	360	- 34	2,0 k.	12,7	55	55	90	2,0 k.	
„Atžalynas“	93	57,4	374	- 45	48	12,6	59	46	81	48	
„Aukštakalnis“	84	54,9	329	- 69	2,1 k.	17,6	45	89	81	2,2 k.	
„Aušra“	86	59,3	377	- 60	168	10,8	49	41	77	166	
„Ažuolas“	87	63,2	373	- 49	96	4,8	56	24	84	102	
Cerniachovskio	77	57,0	327	- 100	90	27,9	49	82	81	89	
„Gegužės pirmoji“	93	55,6	371	- 36	46	8,0	51	44	89	74	
Kurkliai	106	69,5	482	+ 20	30	3,4	69	13	118	27	
Levaniškis	93	56,4	412	- 14	80	9,6	65	39	88	81	
„Pirmyn į komunizmą“	95	73,3	429	- 27	138	13,2	72	60	102	133	
„Už taiką“	82	40,0	257	- 57	87	13,4	42	58	74	90	
„Vienybė“	95	31,5	230	- 16	116	10,7	47	46	97	107	
Jakšišio t. ūkis	112	51,6	407	+ 40	102	14,4	61	48	106	102	
III GRUPĖ											
„Gimtoji žemė“	96	52,7	354	- 19	2,3 k.	16,7	64	70	99	175	
M. Melnikaitės	101	33,7	316	+ 21	7 k.	13,8	74	113	124	7,2 k.	
„Nevežis“	102	64,4	416	+ 8	56	9,2	60	32	104	53	
„Puntukas“	91	53,9	378	- 18	88	20,9	61	2,1 k.	83	100	
Skieponys	94	56,5	355	- 27	71	7,0	56	36	93	85	
Svėdasai	103	78,5	452	+ 11	101	25,3	62	63	101	105	
Naujasodžio t. ūkis	91	33,4	296	- 29	46	4,7	46	22	79	42	
Kolūkiuose:	92	58,6	371	- 31	103	16,3	56	63	91	106	
Tarybinuose ūkiuose:	96	58,6	411	- 22	93	12,4	62	48	93	103	
Elmininkų eksp. ūkis	96	90,2	458	- 28	70	16,6	68	45	94	180	
RAJONE:	92	58,3	376	- 32	102	15,6	57	60	91	103	

Valstyb. statistikos Anykščių rajono informacinė skaičiavimo stotis

Rinko Panevėžio spaustuvinė Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvinė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352. Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 10.834. Užsak. Nr. 476

67262 Anykščiai, Sagarovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)